

ALMA (53) *sb f*

Nagłosowe a prawdopodobnie jasne (pisane dużą literą), drugie a jasne.

sg N alma (26). ◇ G almy (2). ◇ A almę (5). ◇ I almą (12). ◇ L almie(6). ◇ V almo (1). ◇ pl I almami (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyraz hebrajski tłumaczony bądź jako młoda kobieta, bądź (za Septuagintą) jako dziewica (53) : otho Almá [Vulg Is 7/14 virgo] porodzi/ á będzie fyn iey wezwan Emánuel BielKron 464; Bo Erałmus przywiódłzy kilká mieyc z pírmá/ na ktorych Alma dziewicę znaczy ták to zámyká BudNT Gg3, Gg3; Abowiem gdyby lie kto włalności názwiłka tego Almá/ przypátrzał/ y źrzodło z ktorego płynie poznał [...] iż y młodą y od ípołeczności męszčíńłkicy záchowaną biálą głowę znaczy. CzechRozm 129v; Wízákże niechby to żydowie pokazáli/ żeby kędy we wízyłtkim píłmie ś. męžátkę/ ábo pánnę nárułzoną píłmo Almą nazywáło CzechRozm 130v, 129 [3 r.], 129v [3 r.], 129v marg, 130 [11 r.], 130v [3 r.] (50).

TZ